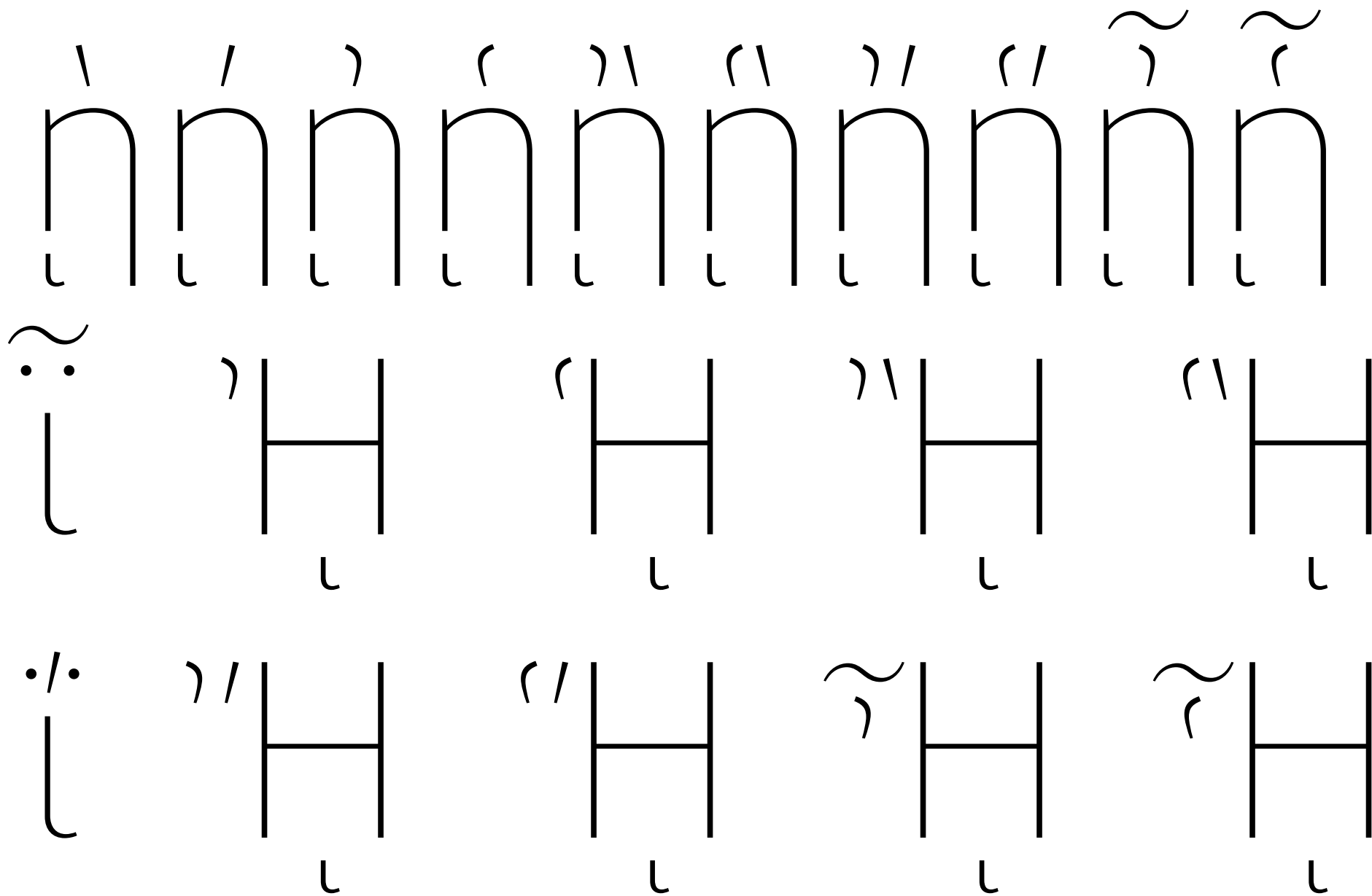

α β γ δ ε ζ η θ ι ð κ λ μ
ν ξ ο ö π ρ ρ̇ ς σ τ υ ũ
φ χ ψ ω ŏ

A B Γ Δ E Z H Θ Ι Κ

Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ

Υ Φ Χ Ψ Ω

[illegible]

[illegible]

14 pt.

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
 ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨ
 abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
 αβγδεζηθικλμνξοπρςστυφχψω ιϋ ιϋ άέήιύόώ

Δημήτριος Δαμιλας υπήρξε από τους σημαντικότερους πρωτεργάτες της ελληνικής τυπογραφίας και το πρώτο ελληνικό χρονολογημένο βιβλίο τυπώθηκε με τη δική του επιστασία. γεννήθηκε στην κρήτη, αδελφός του κωδικογράφου και νοτάριου του Χάνδακα Αντωνίου, αναφέρεται ως «Δημήτριος ο Κρης», ωστόσο οι γονείς του κατάγονταν από το Μιλάνο. Δεν γνωρίζουμε τίποτα σχετικά με την παιδεία και τους δασκάλους του, παρά μόνο ότι εξάσκησε στην Ιταλία, παράλληλα με τις τυπογραφικές του δραστηριότητες και την κωδικογραφία. Η διατριβή του Δαμιλά στα ιταλικά πνευματικά κέντρα αρχίζει στη γενέτειρα της οικογένειας του το Μιλάνο (π. 1475- πριν από το 1484), ενώ στη συνέχεια εγκαθίσταται στη Φλωρεντία ως περίπου το 1490 και από τότε τον βρίσκουμε στη Ρώμη όπου ίσως ζούσε ακόμη το 1510. Στο Μιλάνο, αρχικά, συνεργάσθηκε με τον Ιταλό Dionigi Parravicino για την έκ-

12 pt.

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
 ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨ
 abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
 αβγδεζηθικλμνξοπρςστυφχψω ιϋ ιϋ άέήιύόώ

Δημήτριος Δαμιλας υπήρξε από τους σημαντικότερους πρωτεργάτες της ελληνικής τυπογραφίας και το πρώτο ελληνικό χρονολογημένο βιβλίο τυπώθηκε με τη δική του επιστασία. γεννήθηκε στην κρήτη, αδελφός του κωδικογράφου και νοτάριου του Χάνδακα Αντωνίου, αναφέρεται ως «Δημήτριος ο Κρης», ωστόσο οι γονείς του κατάγονταν από το Μιλάνο. Δεν γνωρίζουμε τίποτα σχετικά με την παιδεία και τους δασκάλους του, παρά μόνο ότι εξάσκησε στην Ιταλία, παράλληλα με τις τυπογραφικές του δραστηριότητες και την κωδικογραφία. Η διατριβή του Δαμιλά στα ιταλικά πνευματικά κέντρα αρχίζει στη γενέτειρα της οικογένειας του το Μιλάνο (π. 1475- πριν από το 1484), ενώ στη συνέχεια εγκαθίσταται στη Φλωρεντία ως περίπου το 1490 και από τότε τον βρίσκουμε στη Ρώμη όπου ίσως ζούσε ακόμη το 1510. Στο Μιλάνο, αρχικά, συνεργάσθηκε με τον Ιταλό Dionigi Parravicino για την έκδοση της Επιτομής των οκτώ του λόγου μερών του Κωνσταντίνου Λάσκαρη. Η Γραμματική του Κωνσταντίνου Λάσκαρη είναι το δεύτερο γραμματικό εγχειρίδιο, μετά τα Ερωτήματα του Μανουήλ Χρυσολωρά, που συντάχθηκε από Έλληνα με σκοπό να σπουδάσουν την ελληνική γλώσσα οι Δυτικοί. Ο Λάσκαρης εγκατέλειψε τη γενέτειρά του την Κων-

10 pt.

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
 ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡΣΤΥΦΧΨ
 abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
 αβγδεζηθικλμνξοπρςστυφχψω ιϋ ιϋ άέήιύόώ

Δημήτριος Δαμιλας υπήρξε από τους σημαντικότερους πρωτεργάτες της ελληνικής τυπογραφίας και το πρώτο ελληνικό χρονολογημένο βιβλίο τυπώθηκε με τη δική του επιστασία. γεννήθηκε στην κρήτη, αδελφός του κωδικογράφου και νοτάριου του Χάνδακα Αντωνίου, αναφέρεται ως «Δημήτριος ο Κρης», ωστόσο οι γονείς του κατάγονταν από το Μιλάνο. Δεν γνωρίζουμε τίποτα σχετικά με την παιδεία και τους δασκάλους του, παρά μόνο ότι εξάσκησε στην Ιταλία, παράλληλα με τις τυπογραφικές του δραστηριότητες και την κωδικογραφία. Η διατριβή του Δαμιλά στα ιταλικά πνευματικά κέντρα αρχίζει στη γενέτειρα της οικογένειας του το Μιλάνο (π. 1475- πριν από το 1484), ενώ στη συνέχεια εγκαθίσταται στη Φλωρεντία ως περίπου το 1490 και από τότε τον βρίσκουμε στη Ρώμη όπου ίσως ζούσε ακόμη το 1510. Στο Μιλάνο, αρχικά, συνεργάσθηκε με τον Ιταλό Dionigi Parravicino για την έκδοση της Επιτομής των οκτώ του λόγου μερών του Κωνσταντίνου Λάσκαρη. Η Γραμματική του Κωνσταντίνου Λάσκαρη είναι το δεύτερο γραμματικό εγχειρίδιο, μετά τα Ερωτήματα του Μανουήλ Χρυσολωρά, που συντάχθηκε από Έλληνα με σκοπό να σπουδάσουν την ελληνική γλώσσα οι Δυτικοί. Ο Λάσκαρης εγκατέλειψε τη γενέτειρά του την Κωνσταντινούπολη πριν από την Πτώση και εγκαταστάθηκε στο Μιλάνο μετά το 1460, όπου δίδαξε ελληνικά για έξι περίπου χρόνια. Συνέταξε τη Γραμματική του για λογαριασμό της κόρης του δούκα του Μιλάνου Francesco Sforza, Ιππολύτης, ηλικίας μόλις δεκαπέντε ετών, μέλλουσας νύφης του βασιλιά της Νεάπολης Αλφόνσου. Η Γραμματική του Λάσκαρη ολοκληρώθηκε τυπογραφικά το 1476 και ανοίγει με πρόλογο του Δαμιλά προς τους αναγνώστες, στον οποίο γίνεται λόγος για τη χρησιμότητα του εγχειριδίου σε όσους επιθυμούν να σπουδάσουν την ελληνική γλώσσα και τα ελληνικά γράμματα. Στη συνέχεια, ο Δαμιλάς αναφέρει τις δυσκολίες που συνάντησε κατά τη σύνδεση των γραμμάτων με τους τόνους και τα πνεύματα, κα-

14 pt.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΜΙΛΑΣ ΥΠΗΡΞΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΥΣ ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΡΟΝΟΛΟΓΗΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ. ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ, ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΧΑΝΔΑΚΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΩΣ «ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο ΚΡΗΣ», ΩΣΤΟΣΟ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΓΟΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΛΑΝΟ. ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΟΤΙ ΕΞΑΣΚΗΣΕ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ, ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΩΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ. Η ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΔΑΜΙΛΑ ΣΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟ ΜΙΛΑΝΟ (Π. 1475- ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ 1484), ΕΝΩ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΣΤΗ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ ΩΣ ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΟ 1490 ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΤΟΝ ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΣΤΗ ΡΩΜΗ ΟΠΟΥΪΣΩΣ ΖΟΥΣΕ ΑΚΟΜΗ ΤΟ 1510. ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ, ΑΡΧΙΚΑ, ΣΥΝΕΡΓΑΣΘΗΚΕ ΜΕ ΤΟΝ ΙΤΑΛΟ ΔΙΟΝΙΓΙ ΡΑΡΡΑΒΙΣΙΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΟΜΗΣ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ, ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ, ΠΟΥ ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΣΠΟΥΔΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΙ. Ο ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΟΥ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΗΚΕ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ ΜΕΤΑ ΤΟ 1460, ΟΠΟΥ ΔΙΔΑΞΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΕΞΙ ΠΕΡΙΠΟΥ ΧΡΟΝΙΑ. ΣΥΝΕΤΑΞΕ ΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ FRANCESCO SFORZA, ΙΠΠΟΛΥΤΗΣ, ΗΛΙΚΙΑΣ ΜΟΛΙΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ, ΜΕΛΛΟΥΣΑΣ ΝΥΦΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΗΣ ΑΛΦΟΝΣΟΥ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟ 1476 ΚΑΙ ΑΝΟΙΓΕΙ ΜΕ ΠΡΟΛΟΓΟ ΤΟΥ ΔΑΜΙΛΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ, ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΝΑ ΣΠΟΥΔΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ, Ο

12 pt.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΜΙΛΑΣ ΥΠΗΡΞΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΥΣ ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΡΟΝΟΛΟΓΗΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ. ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ, ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΧΑΝΔΑΚΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΩΣ «ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο ΚΡΗΣ», ΩΣΤΟΣΟ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΓΟΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΛΑΝΟ. ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΟΤΙ ΕΞΑΣΚΗΣΕ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ, ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΩΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ. Η ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΔΑΜΙΛΑ ΣΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟ ΜΙΛΑΝΟ (Π. 1475- ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ 1484), ΕΝΩ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΣΤΗ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ ΩΣ ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΟ 1490 ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΤΟΝ ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΣΤΗ ΡΩΜΗ ΟΠΟΥΪΣΩΣ ΖΟΥΣΕ ΑΚΟΜΗ ΤΟ 1510. ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ, ΑΡΧΙΚΑ, ΣΥΝΕΡΓΑΣΘΗΚΕ ΜΕ ΤΟΝ ΙΤΑΛΟ ΔΙΟΝΙΓΙ ΡΑΡΡΑΒΙΣΙΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΟΜΗΣ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ, ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ, ΠΟΥ ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΣΠΟΥΔΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΙ. Ο ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ

10 pt.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΜΙΛΑΣ ΥΠΗΡΞΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΥΣ ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΡΟΝΟΛΟΓΗΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ. ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ, ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΧΑΝΔΑΚΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΩΣ «ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο ΚΡΗΣ», ΩΣΤΟΣΟ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΓΟΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΛΑΝΟ. ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΟΤΙ ΕΞΑΣΚΗΣΕ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ, ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΩΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ. Η ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΔΑΜΙΛΑ ΣΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟ ΜΙΛΑΝΟ (Π. 1475- ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ 1484), ΕΝΩ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΣΤΗ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ ΩΣ ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΟ 1490 ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΤΟΝ ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΣΤΗ ΡΩΜΗ ΟΠΟΥΪΣΩΣ ΖΟΥΣΕ ΑΚΟΜΗ ΤΟ 1510. ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ, ΑΡΧΙΚΑ, ΣΥΝΕΡΓΑΣΘΗΚΕ ΜΕ ΤΟΝ ΙΤΑΛΟ ΔΙΟΝΙΓΙ ΡΑΡΡΑΒΙΣΙΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΟΜΗΣ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ, ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ, ΠΟΥ ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΣΠΟΥΔΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΙ. Ο ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΟΥ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΗΚΕ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ ΜΕΤΑ ΤΟ 1460, ΟΠΟΥ ΔΙΔΑΞΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΕΞΙ ΠΕΡΙΠΟΥ ΧΡΟΝΙΑ. ΣΥΝΕΤΑΞΕ ΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ FRANCESCO SFORZA, ΙΠΠΟΛΥΤΗΣ, ΗΛΙΚΙΑΣ ΜΟΛΙΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ, ΜΕΛΛΟΥΣΑΣ ΝΥΦΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΗΣ ΑΛΦΟΝΣΟΥ. Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟ 1476 ΚΑΙ ΑΝΟΙΓΕΙ ΜΕ ΠΡΟΛΟΓΟ ΤΟΥ ΔΑΜΙΛΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ, ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΝΑ ΣΠΟΥΔΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ, Ο

14 pt.

[illegible]

Τελευταῖον ἐπῆρε καὶ τὸν ἄνδρα τῆς, καὶ τῆς εἶχον μείνει μόνον δύο υἱοί, ξενιτευμένοι τώρα• ὁ εἷς εἶχεν ὑπάγει, τῆς εἶπον, εἰς τὴν Αὐστραλίαν, καὶ δὲν εἶχε στείλει γράμμα ἀπὸ τριῶν ἐτῶν• αὐτὴ δὲν ἤξευρε τί εἶχεν ἀπογίνει• ὁ ἄλλος ὁ μικρότερος ἐταξίδευε μὲ τὰ καράβια ἐντὸς τῆς Μεσογείου, καὶ κάποτε τὴν ἐνθυμεῖτο ἀκόμη. Τῆς εἶχε μείνει καὶ μία κόρη, ὑπανδρευμένη τώρα, μὲ μισὴν δωδεκάδα παιδιὰ. Πλησίον αὐτῆς, ἡ γρῖα-Λούκαινα ἐθήτεε τώρα, εἰς τὸ γῆράς τῆς, καὶ δι' αὐτὴν ἐπῆγαινε τὸν κατήφορον, τὸ μονοπάτι, διὰ νὰ πλύνῃ τὰ χράμια καὶ ἄλλα διάφορα σκουτιὰ εἰς τὸ κῦμα τὸ ἄλμυρόν, καὶ νὰ τὰ ξεγλυκάνῃ στὸ Γλυφονέρι. Ἡ γραῖα ἔκυψεν εἰς τὴν ἄκρην χθαμαλοῦ, θαλασσοφαγωμένου βράχου, καὶ ἤρχισε νὰ πλύνῃ τὰ ροῦχα. Δεξιά τῆς κατήρχετο ὁ μαλῶτερος, πλαγιαστός, ὁ κρημνὸς τοῦ γηλόφου, ἐφ' οὗ ἦτο τὸ Κοιμητήριον, καὶ εἰς τὰ κλίτη τοῦ ὁποίου ἐκυλίωντο ἀενάως πρὸς τὴν θάλασ-

12 pt.

ᲐᲑᲒᲓᲔᲕᲖᲗᲘᲙᲚᲛᲜᲝᲞᲟᲠᲡᲢᲣᲤᲥᲦᲧᲨᲩᲪᲫᲬᲭᲮᲯᲰᲱᲲᲳᲴᲵᲶᲷᲸᲹᲺ᲻᲼ᲽᲾᲿ
 ᲿᲐᲑᲒᲓᲔᲕᲖᲗᲘᲙᲚᲛᲜᲝᲞᲟᲠᲡᲢᲣᲤᲥᲦᲧᲨᲩᲪᲫᲬᲭᲮᲯᲰᲱᲲᲳᲴᲵᲶᲷᲸᲹᲺ᲻᲼ᲽᲾᲿ
 ᲿᲐᲑᲒᲓᲔᲕᲖᲗᲘᲙᲚᲛᲜᲝᲞᲟᲠᲡᲢᲣᲤᲥᲦᲧᲨᲩᲪᲫᲬᲭᲮᲯᲰᲱᲲᲳᲴᲵᲶᲷᲸᲹᲺ᲻᲼ᲽᲾᲿ
 ᲿᲐᲑᲒᲓᲔᲕᲖᲗᲘᲙᲚᲛᲜᲝᲞᲟᲠᲡᲢᲣᲤᲥᲦᲧᲨᲩᲪᲫᲬᲭᲮᲯᲰᲱᲲᲳᲴᲵᲶᲷᲸᲹᲺ᲻᲼ᲽᲾᲿ

Τελευταῖον εἶπρε καὶ τὸν ἄνδρα τῆς, καὶ τῆς εἶχον
μείνει μόνον δύο υἱοί, ξενιτευμένοι τώρα· ὁ εἷς εἶχε
ὑπάγει, τῆς εἶπον, εἰς τὴν Αὐστραλίαν, καὶ δὲν εἶχε
στεῖλει γράμμα ἀπὸ τριῶν ἐτῶν· αὕτῃ δὲν ἤξευρε τί
εἶχε ἀπογίνει· ὁ ἄλλος ὁ μικρότερος ἐταξίδευε μὲ
τὰ καράβια ἐντὸς τῆς Μεσογείου, καὶ κάποτε τὴν
ἐνθυμεῖτο ἀκόμῃ. Τῆς εἶχε μείνει καὶ μία κόρη, ὑπα-
νδρευμένη τώρα, μὲ μισὴν δωδεκάδα παιδιὰ. Πλη-
σίον αὐτῆς, ἡ γριὰ-Λούκαινα ἐθήτευε τώρα, εἰς τὸ
γῆράς τῆς, καὶ δι' αὐτὴν ἐπήγαινε τὸν κατήφορον,
τὸ μονοπάτι, διὰ νὰ πλύνῃ τὰ χράμια καὶ ἄλλα διά-
φορα σκουτιά εἰς τὸ κῦμα τὸ ἄλμυρόν, καὶ νὰ τὰ ξε-
γλυκάνῃ στὸ Γλυφονέρι. Ἡ γραῖα ἔκυπεν εἰς τὴν
ἄκρην χθαμαλοῦ, θαλασσοφαγμένου βράχου, καὶ
ἤρχισε νὰ πλύνῃ τὰ ροῦχα. Δεξιὰ τῆς κατήρχετο
ὁ μάλῳτερος, πλαγιαστός, ὁ κρημνὸς τοῦ γηλόφου,
ἐφ' οὗ ἦτο τὸ Κοιμητήριον, καὶ εἰς τὰ κλίτη τοῦ
ὁποίου ἐκυλίωντο ἀενάως πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν
πανδέγμονα τεμάχια σαπρῶν ξύλων ἀπὸ ξεχώμα-
τα, ἥτοι ἀνακομιδὰς ἀνθρωπίνων σκελετῶν, λείψα-
να ἀπὸ χρυσῆς γόβες ἢ χρυσοκέντητα ὑποκάμισα
νεαρῶν γυναικῶν, συνταφέντα ποτὲ μαζί των, βό-
στρυχοι ἀπὸ κόμας ξανθὰς, καὶ ἄλλα τοῦ θανάτου
λάφυρα. Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τῆς, ὀλίγον πρὸς τὰ
δεξιὰ, ἐντὸς μικρᾶς κρυπτῆς λάκκας, παραπλεύρως

10 pt.

ဝံသံ
 ဂ်
 သံ

Τελευταῖον ἐπῆρε καὶ τὸν ἄνδρα τῆς, καὶ τῆς εἶχον μείνει μόνον δύο υἱοί, ξενιτευμένοι τώρα• ὁ εἷς εἶχεν ὑπάγει, τῆς εἶπον, εἰς τὴν Αὐστραλίαν, καὶ δὲν εἶχε στείλει γράμμα ἀπὸ τριῶν ἐτῶν• αὐτὴ δὲν ἤξευρε τί εἶχεν ἀπογίνει• ὁ ἄλλος ὁ μικρότερος ἐταξίδευε μὲ τὰ καράβια ἐντὸς τῆς Μεσογείου, καὶ κάποτε τὴν ἐνθυμεῖτο ἀκόμη. Τῆς εἶχε μείνει καὶ μία κόρη, ὑπανδρευμένη τώρα, μὲ μισὴν δωδεκάδα παιδιά. Πλησίον αὐτῆς, ἡ γριὰ-Λούκαινα ἐθήτευε τώρα, εἰς τὸ γῆράς της, καὶ δι' αὐτὴν ἐπῆ-γαινε τὸν κατήφορον, τὸ μονοπάτι, διὰ νὰ πλύνῃ τὰ χράμια καὶ ἄλλα διάφορα σκουτιά εἰς τὸ κῦμα τὸ ἄλμυρόν, καὶ νὰ τὰ ξεγλυκάνῃ στὸ Γλυφονέρι. Ἡ γριᾶ ἔκυψεν εἰς τὴν ἄκρην χθα-μαλοῦ, θαλασσοφαγμένον βράχου, καὶ ἤρχισε νὰ πλύνῃ τὰ ροῦχα. Δεξιὰ τῆς κατήρχετο ὁμαλώτερος, πλαγιαστός, ὁ κρη-μνὸς τοῦ γηλόφου, ἐφ' οὗ ἦτο τὸ Κοιμητήριον, καὶ εἰς τὰ κλίτη τοῦ ὁποίου ἐκυλίνοντο ἀενάως πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν πανδέ-γμονα τεμάχια σαπρῶν ξύλων ἀπὸ ξεχώματα, ἥτοι ἀνακομι-δὰς ἀνθρωπίνων σκελετῶν, λείψανα ἀπὸ χρυσές γόβες ἢ χρυ-σοκέντητα ὑποκάμισα νεαρῶν γυναικῶν, συνταφέντα ποτὲ μαζί των, βόστρυχοι ἀπὸ κόμας ξανθὰς, καὶ ἄλλα τοῦ θανά-του λάφυρα. Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς της, ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐντὸς μικρᾶς κρυπτῆς λάκκας, παραπλεύρως τοῦ Κοιμητηρίου, εἶχε καθίσει νεαρὸς βοσκός, ἐπιστρέφων μὲ τὸ μικρὸν κοπάδι τοῦ ἀπὸ τοὺς ἀγρούς, καὶ, χωρὶς ν' ἀναλογισθῇ τὸ πένθιμον τοῦ τόπου, εἶχε βγάλει τὸ σουραῦλι ἀπὸ τὸ μαρσίπιόν του, καὶ ἤρχισε νὰ μέλπῃ φαιδρὸν ποιμενικὸν ᾄσμα. Τὸ μυρολόγι τῆς γριάς ἐκόπασεν εἰς τὸν θόρυβον τοῦ αὐλοῦ, καὶ οἱ ἐπιστρέ-φοντες ἀπὸ τοὺς ἀγρούς τὴν ὥραν ἐκείνην –εἶχε δύσει ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἥλιος– ἤκουον μόνον τὴν φλογέραν, κ' ἐκοίταζον νὰ ἴδωσι ποῦ ἦτο ὁ αὐλητής, ὅστις δὲν ἐφαίνετο.